

- 3) Jeżeli odmowa zwrotu podatku przy wywozie w rozumieniu ustawy o podatku od pojazdów samochodowych stanowi ograniczenie swobodnego przepływu towarów w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, to czy ograniczenie to może być uzasadnione celem ograniczenia wywozu starych pojazdów, które często znajdują się w złym stanie i powodują zanieczyszczenie środowiska? Czy ograniczenie zwrotu podatku przy wywozie do pojazdów mających mniej niż 10 lat należy uznać za niezgodne z prawem Unii z tego powodu, że podatek od pojazdów samochodowych jest jednocześnie pobierany od przywożonych samochodów używanych niezależnie od ich okresu używania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I (Niemcy) w dniu 17 listopada 2021 r. – RSD Reise Service Deutschland GmbH/ QL

(Sprawa C-690/21)

(2022/C 51/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: RSD Reise Service Deutschland GmbH

Druga strona postępowania: QL

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/2302⁽¹⁾ w razie rozwiązania umowy przez organizatora z powodu ogólnoświatowej pandemii należy interpretować w ten sposób, że w danym przypadku podróżny może zostać zmuszony do przyjęcia vouchera w miejsce żadanego zwrotu wpłat lub do zaakceptowania odroczenia zwrotu wpłat?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 15 września 2021 r. w sprawie T-107/20, Boshab/Rada, wniesione w dniu 24 listopada 2021 r. przez Évariste'a Boshaba

(Sprawa C-708/21 P)

(2022/C 51/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Évariste Boshab (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan, A. Guillerme)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 września 2021 r. w sprawie T-107/20, Boshab/Rada;

- odniesienie się do istoty skargi i stwierdzenie nieważności decyzji 2019/2109/WPZiB⁽¹⁾ w zakresie, w jakim pozostawia ona nazwisko wnoszącego odwołanie w pkt 8 załącznika do decyzji 2020/788/WPZiB, a także rozporządzenia wykonawczego 2019/2101/UE⁽²⁾ w zakresie, w jakim pozostawia ono nazwisko wnoszącego odwołanie w pkt 8 załącznika Ia do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi dwa zarzuty prawne, dotyczące naruszenia prawa do obrony i oczywistego błędu w ocenie.

Jeżeli chodzi o zarzut pierwszy, wnoszący odwołanie wskazuje, że Sąd naruszył jego prawo do obrony, a w szczególności prawo do bycia wysłuchanym, ponieważ nie wyciągnął odpowiednich wniosków z faktu, że Rada – nie dokonując koniecznych weryfikacji, w szczególności w drodze przesłuchania – pozbawiła prawo do bycia wysłuchanym jego istoty, a w konsekwencji postępowanie prowadzące do przedłużenia wpisu mogło zakończyć się inaczej.

Jeżeli chodzi o zarzut drugi, wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd popełnił oczywisty błąd w ocenie, ponieważ nie wziął pod uwagę okoliczności, że środki tymczasowe mają charakter zabezpieczający i z definicji tymczasowy, a ich ważność jest zawsze uzależniona od utrzymania się okoliczności faktycznych i prawnych, które leżały u podstaw ich przyjęcia, a także od konieczności ich utrzymania na potrzeby realizacji związanego z nimi celu; ponieważ nie stwierdził, że informacje i dowody przedstawione przez Radę w żaden sposób nie mogły uzasadnić jakiegokolwiek zachowania objętego kryterium umieszczenia w spornych wykazach, mianowicie czynów stanowiących poważne naruszenie praw człowieka; ponieważ nie wytknął Radzie faktu, że nie zbadała ona informacji i dowodów przekazanych przez wnoszącego odwołanie w ramach procedury przeglądu i nie przeprowadziła na tej podstawie własnych weryfikacji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/2109 z dnia 9 grudnia 2019 r. zmieniająca decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2019, L 318, s. 134).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/2101 z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2019, L 318, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Pitești (Rumunia) w dniu 24 listopada 2021 r. – MK

(Sprawa C-709/21)

(2022/C 51/31)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Pitești

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada niezawisłości sędziowskiej ustanowiona w art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 2 TUE i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 148 ust. 2 konstytucji Rumunii w wykładni dokonanej przez Curtea Constituțională (trybunał konstytucyjny) w orzeczeniu nr 390/2021, zgodnie z którym sądy krajowe nie są uprawnione do badania zgodności przepisu krajowego, uznanego za zgodny z konstytucją na mocy orzeczenia Curtea Constituțională, z przepisami prawa Unii Europejskiej?